

то Общество, изгони Протестанскы-тѣ миссіонеры, и много тысящи Католици и Лютерани на Западъ въ държавѣ-тѣ, бѣхѣ ласкани или принудени да встѣпятъ въ Грьцкѣ-тѣ църквѣ, коя-то сега силно въздигаше главѣ-тѣ си, но безъ да ся яви въ неѣ една нова сила на духа. Твърдѣ уединенно ся намиратъ въ неѣ трудове-тѣ, както онези на Епископъ Инокентій, кой-то отъ 1840 годинѣ въ крайнѣ Сѣвернѣ Азіѣ и Сѣвернѣ Америкѣ управляваше и умножаваше църквѣ-тѣ. Само подъ *Александра II* кой-то въ 1861 годинѣ свърши голѣмо-то дѣло на освобожденіе-то на милліоны заробены Руссы, и имъ даде случай за Христіанско-то обученіе, за църквѣ-тѣ Христовѣ, въ тѣзи великѣ държавѣ ся породихѣ новы надѣжды.

Тука може да вспоменемъ че въстаніе-то на *Грьци-тѣ* въ 1821 годинѣ, имаше за слѣдствіе едно ново търсаніе и изслѣдваніе въ прочи-тѣ остатъци на окаменелѣ-тѣ Въсточнѣ църквѣ.

Но едно истинно духаніе на духъ-тѣ не е было дошло още върху Грьци-тѣ; на противъ, епископи-тѣ имъ правяхѣ все по-силны противленія на училища-та и другы заведенія, кои-то Протестанти-тѣ учредихѣ по между имъ за оживленіе-то на истинно-то Христіанство. По значителенъ успѣхъ намѣри проповѣдваніе-то на Евангеліе-то между далеко распространены-тѣ *Арменци*. Между тѣхъ въ 1760 годинѣ, просвѣщенны-тѣ учители вече събудихѣ потрѣбѣ-тѣ на еднѣ Реформаціѣ, кога-то Нѣмци-тѣ и Американци-тѣ имъ